

[Jørgen Estrup]

hans stemme blev afgivet under tvang, og at den daværende regering gik ind i en sådan ordning under tvang fra et lille mindretal i Folketinget. Det er for latterligt, hr. Helge Adam Møller, det er ikke ansvarlig politik, og jeg synes egentlig, at det er for dårligt, hvis man vil være både i regering og i opposition på én gang. Det er der andre der har prøvet, og det kan godt være, at man høster stemmer på det; men man høster ikke anseelse.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det, der gennemtvang ændringen i september 1992, selvfølgelig var den radikale holdning, for man fik gennemtvunget en holdningsændring i Socialdemokratiet. Det var jo klart og tydeligt, det fremgik jo af det, den daværende ordfører havde udtalt til både tv og Det Fri Aktuelt nogle få dage før om beordring kontra frivillighed. Men De Radikale havde en anden holdning, som medførte, at Socialdemokratiet skiftede mening, og det medførte så den situation, som hr. Jørgen Estrup klart og tydeligt har beskrevet. Og jeg synes i og for sig, at hr. Jørgen Estrup har ret i, at det er imponerende, at det kunne lykkes for et parti med så få mandater. Det må jeg også erkende, men det bliver det jo ikke bedre af, det er og bliver sørgeligt. Men det var De Radikale, der havde ansvaret, og så kan man med hr. Jørgen Estrups holdning sige: Det var søreme godt, at vi, som er så få, fik gennemtvunget noget, som det store flertal var imod. Men det lykkedes altså.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det er lige før, jeg vil bede hr. Helge Adam Møller om at skrive Det Radikale Venstres historie, for større ros kan man jo ikke få. Altså, uanset om man stemmer for eller stemmer imod et forslag, er det Det Radikale Venstre, der afgør, hvad der sker her i Folketinget. Det er stærkt, og det takker jeg mange gange for. Men jeg synes måske ikke, at det gør hr. Helge Adam Møller ansvarsfri for, hvordan han afgiver sin stemme.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så går vi tilbage til talerrækken.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal først knytte nogle bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 1.

I forsvarsaftalen fra november sidste år blev der jo bl.a. under ledelse af den daværende forsvarsminister, hr. Knud Enggaard, indgået et forsvarsforlig mellem 6 partier. I dette forlig kom det bl.a. til udtryk, at dansk område ikke længere stod over for en veldefineret trussel, men at den internationale situation på den anden side indeholdt såvel en række aktuelle konflikter som latent risiko for nye konflikter af bl.a. nationalistisk, religiøs og etnisk karakter; at det internationale samfund i vidt omfang og med fredelige midler bør bidrage til at løse konflikter og hindre nye i at opstå; at Danmark aktivt bør deltage i sådanne bestræbelser, bl.a. gennemført i FN-, CSCE- og NATO-regi; at forsvaret bør tilpasses de særlige krav, som stilles til internationalt samarbejde og operationer i disse organisationers regi, og at Danmark bør deltage i NATO's reaktionsstyrke.

Det var på den baggrund og i erkendelse af disse kendsgerninger, at forligspartierne som bekendt indgik aftale om oprettelse af den internationale enhed, som skulle deltage i fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og lignende operationer og opstilles som en brigade til rådighed for NATO, primært for Alliancens Hurtige Reaktionsstyrker. Det er denne aftale, som den nuværende forsvarsminister nu lever op til med det foreliggende beslutningsforslag, som Venstre naturligvis støtter, for de hensyn, som lå bag forsvarsaftalen i november 1992, gælder jo med fuldt ud samme styrke i dag, og de er så udmærket beskrevet i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Bortfaldet af Øst-Vest-konflikten har skabt nye politiske realiteter og muligheder i international politik, og demokratiseringsprocessen i Øst- og Centraleuropa samt Sovjetunionens sammenbrud stiller Europa over for en lang række konkrete potentielle konflikter, ofte med baggrund i nationale eller religiøse modsætningsforhold. Dette har medført, som der bl.a. står, at der nu også i det europæiske område er såvel aktuelle som latente behov for fredsbevarende og fredsskabende operationer. Det er jo rigtigt, og derfor støtter vi forslaget fuldt ud.

Vi støtter, at personellet bliver sammensat som beskrevet i bemærkningerne og i øvrigt